

FOAIE PAROHIALĂ

7 - 13 august 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

la gustarea strugurilor în ziua de 6 august

Binecuvântează, Doamne, această roadă nouă a viței, care, prin buna întocmire a aerului, prin picăturile de ploaie și prin liniștea vremii, ai binevoit a o aduce la acest ceas al coacerii; și celor ce vom gusta dintr-însa, să ne fie spre veselie, iar celor ce au adus-o Ție, ca dar, spre curățirea păcatelor, prin dumnezeiescul și sfântul Trup și Sânge al Cristosului Tău cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

O, Pâine a vieții, nimeni nu poate să Te înlocuiască. Iubirea Te-a făcut să privești la neputințele noastre și să faci să înțelegem că nimic nu este pierdut pentru cel care nu se îndoiște de Dumnezeu. Atunci când ne încercă durerile vieții, ne faci și mai mult să înțelegem că făptura noastră se poate îmbrăca în puterea Ta care ne transformă și ne dă elan în drumul vieții noastre spre mântuire.

În Sfântul Tabernacol este adăpostită Euharistia. De aici se răspândesc binecuvântările pentru toți cei care caută prietenia Domnului. Aici se află Hrana vieții veșnice, prin care sufletul și ființa noastră își găsesc alinare și scăparea de orice dușman al ei. Și tot acolo, pentru cel ce crede și vrea să primească acest nutremânt, sufletul gustă bucuria cerească.

O, Mântuitorul nostru, Isuse Cristoase, fă să simțim puterea vieții Tale divine, atunci când Te primim în Sacramentul Euharistiei, să înțelegem voința Ta sfântă, privind la micimea și neputința noastră, urmând îndemnul Tău de a Te primi cu toată încrederea și convingerea.

Fie ca acest Corp și Sânge al Tău să ne facă să trăim de-a pururi numai pentru Tine, să păstreze în noi acea viață pe care Tu ai câștigat-o pentru noi, prin Sacrificiul Tău pe Lemnul Crucii, în fața dușmanului mântuirii noastre. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ioan Răzvan Scurt** și **George Cheregi**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Când deșertul prinde viață

Istoria pâinii începe în Paradis cu Adam și Eva, atunci când Cuvântul lui Dumnezeu trebuia să fie adevărata lor pâine. La îndemnul șarpelui în schimb, aceștia gustă din pomul oprit și neascultarea le devine hrană. Regăsim într-o formă sau alta aceleași elemente de-a lungul întregului Vechi Testament, având ca moment esențial drumul de patruzeci de ani prin deșert, în care Moise trebuie să asigure hrana poporului ales. Istoria reîncepe în Noul Testament tot în pustie, cu Isus, noul Adam, cel care ispitit de același șarpe să transforme pietrele în pâine, învinge ispita și pe ispititor, deoarece transformă nu pietrele, ci propriul trup în pâine dătătoare de viață. Unei logici de luare cu forța a fructului oprit ca cea a primilor oameni și cea a unui mesianism magic propus de cel rău, Mântuitorul opune o logică oblativă, de dăruire. Regăsită și în rugăciunea Tatăl nostru, în care este cerută și nu furată, pâinea din fragmentul de astăzi este simbol al Cinei de Taina în care Fiul lui Dumnezeu ne lasă hrana cerească, Trupul și Sângele său.

Lucrurile cu adevărat importante din viața noastră ne par adeseori puține, precum puține sunt cele cinci pâini din Evanghelie în fața mulțimii de oameni. Tentația este de a abandona misiunea primită și planul lui Dumnezeu, precum ucenicii de astăzi, recurgând la o soluție ieftină și la o logică umană. Atunci când oamenii vin să primească hrana Cuvântului lui Dumnezeu, apostolii disperați și neputincioși vor să-i trimită înspre vechea lor mâncare. Adevărata problemă însă nu e una a cantității, ci a calității, fiindcă hrana acestei lumi este cea a banchetului lui Irod. Și așa cum banchetul neascultării al lui Adam și al Evei se încheie cu darul perfid al șarpelui, moartea, la fel și cel de la palatul lui Irod se încheie cu decapitarea lui Ioan Botezătorul. Avem așadar o pâine și un banchet ce dă viață și un alt banchet cu o altă hrană dătătoare de moarte. Primul pare să se desfășoare în deșert, însă prin Cuvântul lui Dumnezeu pustiuul se transformă în Rai și abundență de viață. Al doilea pare să aibă loc într-un palat, însă porțile lui se deschid înspre nicăieri.

Ca și creștini, la fiecare Sfântă Liturghie ni se oferă Trupul și Sângele Domnului. Să-i cerem ajutorul Sfintei Fecioare Maria, în această zi de sărbătoare, pentru a ne apropia de aceste cerești odoare întotdeauna cu dragoste și credință, fiindcă prin ele, deșertul din sufletul nostru se transformă încontinuu în Rai dătător de viață, iar puținele noastre daruri și talente, în abundență și binecuvântare pentru noi și semenii noștri.

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla